

Яновська Любов Олександрівна

Біографія

Народилася в с. Миколаївці Борзнянського повіту, в маєтку своєї бабусі Боголюбцевої, рідної сестри Ганни Барвінок. Мати її — Марія Боголюбцева, українка, вихованка П. Куліша. Батько Олександр Щербачов, росіянин, з військових, син поміщика. Дитинство Любов Олександрівни пройшло у Варшаві, де служив батько, в Полтаві та Петербурзі. Освіту здобувала у приватному пансіоні. Була музично обдарованою дівчинкою. Гарно співала. Їй пророкували артистичну кар'єру співачки. Але змушена була влаштуватися домашнею вчителькою в с. Рудки Лубенського повіту. Тут майбутня письменниця вийшла заміж за В.Я. Яновського, дрібного поміщика, члена "Київської громади". Подружжя мешкало на глухому хуторі Тарновщина. Любов Яновська наполегливо вивчала історію, етнографію, фольклор, українську мову і літературу. Перше друковане оповідання "Злодійка Оксана" вийшло в журналі "Зоря" 1897 р. М. Коцюбинський звернув на неї увагу і запропонував взяти участь в альманасі "З початку життя" за 1905 р. Любов Олександрівна погодилася і надіслала оповідання "Два дні з життя". 1905 р. Яновська переїхала до Києва. Тут у видавництві "Вік" побачила світ її перша збірка оповідань. До того ж вона писала п'єси. Серед них "Огнений змій", "Четверта аксіома", "Жертва", "В передрозсвітному тумані" та ін. В оповіданнях, драмах та повістях, над якими письменниця працювала від часу появи збірки 1905 р., дедалі більшої ваги набирала мотив її творчості — дисгармонія у взаєминах людини з людиною, із світом, із самим собою. Свою літературно-громадську діяльність Л. Яновська завершила у 1915-1916 рр. Стан здоров'я її дедалі погіршувався, і останні десять років вона була прикута до ліжка. Померла Любов Яновська 1933 р. Похована у Києві на Байковому кладовищі.